

אומרים? (תהלים כד) לה' הארץ
ומלאה וגו', כי הוא על ימים
יסדה וגו', מי יעלה בהר ה' וגו',
נקי כפים ובר לבב וגו'. מה הטעם
של זה? משום שבאשר הלילה
פורש כנפיו על העולם, אז כל
בני העולם טועמים טעם המות
ויוצאת נשמתם לעלות למעלה,
ואותם מלאכים עומדים
ואומרים, מי יעלה בהר ה'. הר
ה' - זה הר הבית. מקום קדשו -
זה עזרת ישראל. כמו שלמעלה,
כך גם למטה.

משום שבכל רקיע ורקיע פמה
ממנים וכמה שרים עומדים שם,
וכשהנשמות יוצאות, רוצות
לעלות למעלה, ואם אינן זוכות
דוחים אותן החוצה, והולכות
ומשוטטות בעולם, ולוקחים
אותן פמה קבוצות של רוחות
ומודיעים להם דברים פוזבים,
ולפעמים דברי אמת ממה שעתיד
לבא בזמן הקרוב, כמו שבארנו.
ואותן נשמות הצדיקים הולכות
ומשוטטות למעלה, ופוחחים
להם פתחים, ומעלים אותן לתוף
אותו מקום שנקרא הר ה', כמו
הסוד של הר הבית למטה, ומשם
נכנסים לתוף אותו מקום שנקרא
מקום קדשו, ששם נראות כל
הנשמות לפני אדונם. כמו כן
אותו מקום שנראו ישראל לפני
הקדוש ברוך הוא, המקום
שנקרא עזרת ישראל. בשעה
שהנשמות עומדות שם, אזי
שמחת רבונם היא, לתקן בהם
המקום שנקרא קדש הקדשים,
ושם רושמים את כל מעשיהם
ונכילותיהם.

מחנה שני ממנה בארבע שעות
אחרות, ואינם אומרים שירה,
פרט לשעתים, עד שנחלק הלילה
ונכנס הקדוש ברוך הוא לגן עדן.
ואלה הם אבלי ציון ואותם

הארץ ומלאה וגו', כי הוא על ימים יסדה
וגו', מי יעלה בהר ה' וגו', נקי כפים ובר לבב
וגו'. מאי טעמא דא. בגין דכד ליליא פריש
גדפוי על עלמא, כדין, כל בני עלמא טעמין
טעמא דמותא, ונפקי נשמתיהו לסלקא
לעילא, ואינון מלאכין קיימין וקא אמרי, מי
יעלה בהר ה'. הר ה', דא הר הבית. מקום
קדשו, דא עזרת ישראל. כגוונא דלעילא,
הכי נמי לתתא.

בגין דבכל רקיעא ורקיעא, פמה ממנן, וכמה
סרכין קיימין תמן. וכד נשמתין נפקין,
בעאן לסלקא לעילא, ואי לא זכין אינון
דחין לון לבר, ואזלין ושאטין בעלמא,
ונטלין לון פמה חבילי טהירין, ואודעין לון
מלין פדיבן, ולזמנין מלין דקשוט, ממה
דאתי לזמן קריב, פמה דאוקמוה.

ואינון נשמתין דצדיקיא, אזלין ושאטין
לעילא, ופתחין לון פתחין, וסלקין
לון לגו ההוא אתר דאקרי הר ה', כגוונא
דרזא דהר הבית לתתא. ומתמן עאלין לגו
ההוא אתר דאקרי מקום קדשו. דתמן
אתחזין פל נשמתין לקמי מאריהון. כגוונא
דא ההוא אתר, דאתחזון ישראל קמי קדשא
ברין הוא, אתר דאקרי עזרת ישראל. בשעתא
דנשמתין קיימין תמן, כדין חדרה דמאריהון,
לאתתקנא בהו אתר, דאקרי קדש הקדשים.
ותמן רשימין פל עובדיהון וזכוון דלהון.

משרייא תננינא, אתמנא בארבע שעתין
אחרנין, ולא אמרי שירתא, בר תרי
שעתין, עד דאתפלג ליליא, ועאל קדשא ברין
הוא כגנתא דעדן.

וארין אינון אבלי ציון, ואינון דכחו על חרפן
בי מקדשא. ובשירותא דארבע שעתין